

În dezbaterile Parlamentului - alegerile locale

— Domnule deputat, Parlamentului României, au fost înaintate de către Guvern, două importante proiecte de lege — cea a administrației locale și a alegerii consiliilor locale și județene. Înaintate de dezbaterile și adoptarea acestor proiecte care este opinia majorității parlamentare asupra lor?

— Elementele structurale de bază ale acestor proiecte de lege ne îndreptățesc să spunem că în viitoarea administrație locală se va organiza și va funcționa pe principii noi, democratice, cu o descentralizare a activităților, o autonomie remarcabilă a organelor locale, ce converg spre creșterea competențelor în soluționarea problemelor din unitățile administrativ-teritoriale. Un exemplu în acest sens este propunerea ca majoritatea ședințelor consiliilor locale și județene să fie publice. Data și ordinea de zi ale ședințelor vor fi din timp anunțate, pentru a putea participa la ele toți cei interesați. De asemenea, în chestiuni de mare interes public (construirea unei autostrăzi sau amplasarea unei unități industriale, spre exemplu) pot fi organizate refe-

Discuție cu domnul DAN IVAN, deputat de Arad, al F.S.N.

rendumuri locale, decizia populației nemaiputând fi atacată de vreo instanță legală din România. Aș vrea să mai remarc că în aceste proiecte se îmbină tradițiile și practicile democratice existente înainte de 1940 în România și experiența statelor europene dezvoltate.

— Conform acestor proiecte cu ce autorități ale administrației publice locale vom avea de-a face?

— În comune, orașe și municipii vor funcționa consiliile locale (alcătuite din consilieri aleși a) căror număr depinde de cel al populației). Pentru populația municipiului Arad, bunăoară, vom avea nevoie de 31 consilieri. În vederea realizării sarcinilor publice de interes județean, activitatea consiliilor locale este coordonată de consiliul județean. Aradul va avea un consiliu județean format din 45 consilieri aleși dintre ei fiind desemnat președintele, care va

fi totodată șeful administrației publice județene. Secretarul — care este funcționar public — va fi numit la propunerea consiliului local sau județean de organul ierarhic superior. De reținut că persoana propusă pentru această funcție nu poate fi membru al niciunui partid. La nivelul fiecărui consiliu local, dintre consilieri se alege delegația permanentă care este un fel de executiv al consiliului.

— Cum anume vor fi aleși consilierii locali?

— Candidaturile se depun pentru fiecare circumscripție locală sau județeană — cite una pentru fiecare — de partidele politice dar pot fi și

LAVINIA STOICU

(Cont. în pag. a II-a)

Conferință de presă la Prefectură

Prefectura și primăria au și în această săptămână o agendă de lucru încărcată. Din „dezvăluirile” purtătorului de cuvânt al Prefecturii, dl. Victor Micluga am reținut: ● Discuțarea în consiliul tehnic al Prefecturii a documentației și a modului de finanțare în vederea construirii unui pod peste Mureș în zona comunei Simina. ● Bogăția formelor pentru reînființarea a circa 42 comune în județul nostru. ● Analizarea proiectului de buget al Prefecturii pentru anul 1992. ● Desprinderea de Centrofarm Timișoara și găsierea unor spații pentru depozite de medicamente la Arad, pentru aprovizionarea mai bună a farmaciilor. ● Înființarea, la nivelul Prefecturii a unei comisii de arbitraj a negocierii prețurilor. ● Primăria va urmări în continuare efectuarea lucrărilor de modernizare a străzilor (Banu Mărăcine, Zona Gării etc.). ● Se va lua în discuție amplasarea campusului universitar și posibilitățile de finanțare. ● În ce privește problemele

agriculturii județului, la discuție au participat directorul general al Direcției județene pentru agricultură și industrie alimentară, domnul Ioan Pașca, directorul Direcției pentru mecanizare, domnul Gavril Popescu și directorul societății ARAMIS S.A. (fostă BATMA II), domnul Florin Munteanu, care și-au prezentat activitatea și au răspuns întrebărilor jurnaliștilor. Am aflat că: ● Direcția județeană a agriculturii și-a reorganizat activitatea conform noilor condiții din agricultură. ● La nivelul comunelor au fost înființate centre comunale agricole, încadrate cu câte trei specialiști, doi pentru producția vegetală și unul pentru zootehnie. Aceștia sînt la dispoziția celor care doresc, cu sfaturi de specialitate și, totodată, prin aceste centre sînt asigurate semințe și pesticide și pentru sectorul particular. ● Fostele SMA-uri s-au transformat în societăți comerciale numite „AGROMEC” care asigură lucrări mecanizate în agricultură. ● Dar în ce privește eficiența lor, ar fi multe de spus. Mai întâi, față de anul 1989, parcul

de mașini agricole s-a înjumătățit, o parte fiind casate și vindute. ● Prețurile pentru lucrări au crescut foarte mult. Pentru un hectar de arat pentru însăși mînșari la ora actuală se percep între 1600-1700 lei în zona de șes și 2000-2200 în zona de deal. ● În condițiile în care problema pieselor de schimb a devenit acută, s-a renunțat și la recondiționarea de piese. ● Asa sînd lucrările, camșama de vîră a fost dezastruoasă, iar grîul se mai recoltează și acum cînd, în sfîrșit, au venit și curele pentru combine... ● În ce privește arăturile pentru însămînțările de toamnă (se preconizează să se însămînțeze 80.000 hectare cu grîu) acestea sînt foarte întîrziate: Guvernul „a dat dezlăgare” ca lucrările să fie făcute indiferent de proprietar, care le va plăti ulterior, dar ele totuși nu sînt realizate, existînd incertitudine în privința recuperării banilor. ● Sămînta de grîu

CRISTINA DULASCHI

(Cont. în pag. a III-a)

Străzile Aradului într-un amplu proces de primărie, din inițiativa municipalității. Foto: M. GANCIU

COMENTARIU

Ce faci, Ioane?

Intr-o atmosferă în care societatea românească dormitează alene, alegerile locale se apropie cu pași destul de repezi. Campania electorală, care nici n-a început — așa cum trebuia să se întimplă — se apropie de sfîrșit. Bate toaca de vecernie și cei care trebuie să facă slujba de seară rătăcesc între incertitudini și lenevie.

Mă gîndesc, în primul rînd, la partidele politice. Fără mișcări excepționale, propaganda electorală se situează aproape de cota zero. Se va invoca probabil lipsa de mijloace materiale și propagandistice. Nimeni nu poate contrazice această motivație. În lipsa ti-pografiilor, a afișelor, a zărelor, a banilor, rămîne omul. Omul cu personalitatea sa, cu voința sa, cu implicarea și cu lupta pe baricadele

trebuie cucerite. Aceasta presupune jertfă, timp, bani, tenacitate, voință, dorința de a învinge. Să nu mai vorbesc de inteligența acțiunii. Ce avem noi, în acest moment, din toate acestea? Nimic, sau aproape nimic!

În țările cu vechi atestate de democrație, pregătirea unei campanii electorale se face după toate regulile marketingului. Candidatul în alegeri are un grup de oameni care prospectează piața electorală. Pentru că și aceasta intră în categoria de piață, ca oricare altă. Cîștigă cel care vinde marfa cea mai bună. Cînd candidatul în alegeri va ține un discurs electoral într-o anumită localitate va vorbi neaparat despre setul de interese ale oamenilor locului. Fiindcă ei le cunoaște. S-a făcut prospectarea „pieței” de către oamenii lui. În

altă localitate se va întimpla identic. Nu există discursuri universale valabile. (Doar Ceaușescu își putea permite să pună aceeași placă.) Nu se merge la întimplare. Am fost stent la discursurile personalităților noastre politice. Fiecare pe calapodul lui, neschimbat, prezintă produse de serie. Discursuri vechi, discursuri noi, monotone și monoculare.

Nu putem avea pretenția ca la noi o campanie electorală să se petreacă cu aceeași desfășurare de forțe precum în alte țări. Sînt convins că nu există mijloace materiale și umane necesare. E clar ce înseamnă mijloace materiale. Cînd spun mijloace umane, nu mă gîndesc la om ca existență fizică, ci la pregătirea lui în domeniu. Cine mai știe la noi cum trebuie să se desfășoare o cam-

panie electorală? La trecutele alegeri, bila pusă în mîna unei, hai să-l zicem, ființe umane, a constituit cel mai eficace mijloc de propagandă. Bătăi, crime, agresiuni — întîmplări frecvente în campanie. Aș vrea să cred că acestea nu se vor mai repeta. Pe drumul spre numita Europă (parcă noi am fi în Oceanial) găsim toate gropile. Poate că ar trebui să mai ocolim și noi prăpăștiile, pentru că se pare că drumul cel mai scurt dintre două puncte, după unele matematici, n-ar fi linia dreaptă.

Dar, în campania electorală, s-a intrat în linie dreaptă. Ați observat dumneașoară ceva în acest sens? Orice am spune, peste tot în lume, o campanie electorală se asortează cu niscaiva promisiuni. V-a promis cineva ceva? Eu cred că sînteți sătui de promisiuni și nu mai credeți pe nimeni și în nimic. Această stare de incertitudine

lipsa unei opțiuni politice în rîndul electoratului reprezintă un simptom al unei imbolnăviri grave a societății. Egoismul a redevenit esențial și luptăm din nou pentru supraviețuire. Grija zilei de mine ne-a readus la starea de spirit din epoca de aur. Nu înțelegem că orientarea politică, economică și socială este în cea mai strînsă legătură cu pîinea cea de toate zilele. Nici azi n-am înțeles de ce în epoca lui Ceaușescu și a comunismului am trăit mizerabil? Nu se înțelege că fără o implicare în viața politică și socială a țării, altcineva și nu noi va hotărî în locul nostru? Nu vreți să hotărîți voi însăși ce veți pune mîine pe masă?

Se apropie alegerile și nouă nici nu ne trece prin cap să mai și gîndim.

— Ce faci, Ioane? Stai și cugești?

— Numa' stau!

L. IERCAN

